

עת"א 3539/08/14 - יובל כהן נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 נובמבר 2014

עת"א 3539-08-14 כהן נ' שרות בתי הסוהר

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

יובל כהן (אסיר)

העותר

נגד

שרות בתי הסוהר

המשיב

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד אבי תגר

ב"כ המשיב עו"ד מיטל אילן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל-16 חודשי מאסר שמניינם מיום 16.2.14 בגין מעשה מגונה ואי קיום חובת תעודת משיט והוא עתיד להשתחרר שחרור מלא בחודש מאי 2015.

העותר מסווג לקטגוריה א', הוא מלין על אי שילובו בסבב חופשות. לטענתו, נאמר לו כי בקשתו נבחנת על ידי כל הגורמים הרלוונטיים ומב"ן אינם מתנגדים לחופשה בתנאים מגבילים.

בכתב התשובה נטען כי מעמדת גורמי הטיפול בבית הסוהר עולה כי העותר אינו נוטל אחריות על מעשיו, הוא אינו משולב בחינוך או בתעסוקה, ביקש לעבור מהאגף לעברייני מין וההתרשמות הינה מאסיר מניפולטיבי, בעל עיוותי חשיבה, אשר אינו מגלה אמפתיה לקורבן העבירה ואינו מעוניין בטיפול.

שמעתי את הצדדים ולאחר בירור שנערך עם העובדת הסוציאלית מתברר כי ביום 5.5.14 ביקש העותר להשתלב בטיפול אך ביום 12.5.14, שבוע לאחר הגשת הבקשה להשתלב בטיפול, ביקש העותר לעבור מהאגף בו שהה (אגף 4 עברייני מין) לאגף 2, הוסבר לו כי טיפול בתחום עבירותיו יוכל לקבל רק באגף 4 וכי השתלבות בחינוך אינה מספיקה ולכן לא יומלץ לחופשות.

עמוד 1

בתאריך 29.6.14, בשיחה עם העובדת הסוציאלית של האגף, הוסברו לו האופציות הטיפוליות באגף 4 או במב"ן ורק ביום 17.7.14, לאחר שנבדק על ידי מב"ן, ציין העותר בפני העובדת הסוציאלית כי הוא מוכן להשתלב בטיפול באגף 4 בתנאי שזה יחל בהקדם אלא שבירור העלה כי קבוצה תיפתח רק בחודש נובמבר 2014.

ביום 21.7.14 נערכה שיחה נוספת עם העובדת הסוציאלית אשר הסבירה לעותר את התנאים לטיפול במחלקה והתרשמה כי העותר אינו מעוניין בטיפול באשר טיפול ידחה התייצבותו בפני ועדת שחרורים, העותר קטע את דבריה וביקש התייחסותה לתוכנית טיפול פרטית.

ביום 18.8.14 נפגש העותר עם נציג רש"א והוחלט לבחון התאמתו לטיפול בקהילה אך הוא בחר להתייצב בפני ועדת השחרורים עם תוכנית פרטית ולא להמתין לטיפול רש"א.

דיון בוועדת השחרורים התקיים ביום 3.11.14, לפני כיומיים, ומהחלטת ועדת השחרורים עולה כי אף הוועדה התרשמה מכלל המסמכים שעמדו בפניה ומשמיעת הצדדים כי מדובר באסיר מניפולטיבי, בעל עיוותי חשיבה, המקפיד להציג את הצד החיובי ומתקשה בגילוי אמפתיה לקורבן בה פגע.

אגב אורחא יצוין כי בפניי נטען שמלוא הפיצוי לקורבן העבירה שולם אלא שמהחלטת ועדת השחרורים שניתנה לפני יומיים עולה כי נותר חוב בסך 2,000 ₪ לתשלום הפיצוי והעותר הציע כי אם ישוחרר שחרור מוקדם, יותנה השחרור בתשלום הקנס על דרך קיזוזו מתקציבו האישי בשב"ס.

ב"כ העותר סבור כי היותו של אדם מניפולטיבי אינו מהווה מחסום להוצאתו לחופשות.

בעניין זה הופנית לגזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 26.1.14 בו מתואר כי הנאשם לא התייצב לדיונים בעניינו והודיע כי הוא אושפז בבית החולים כאשר פלג גופו השמאלי ללא תנועה והוא חדל לדבר ולתפקד ומשכך נדחו הדיונים מעת לעת. כל אותה עת הוגשו תעודות רפואיות המלמדות לכאורה כי הנאשם אינו מתפקד, משותק בפלג גופו השמאלי ואינו מדבר, אלא שביום 20.6.13 הומצא אישור רפואי בחתימת נירולוגית המאשש לכאורה טענותיו של העותר ובו ביום צולם העותר על ידי חוקר פרטי שנשכר על ידי משפחת המתלוננת כשבתחילת אותו יום הוא הוסע על ידי אשתו כשהיא מסתייעת בכסא גלגלים ומסייעת לו לעבור אליו וממנו, ובשעה מאוחרת יותר באותו יום, נראה העותר קם בקלילות מהכסא, יוצא מהמכונית ונע בצורה גמישה לחלוטין כשהוא צועד אל תוך הבית.

בנסיבות אלה, סבורני כי המניפולטיביות מעידה על מסוכנות.

לאור כל האמור, קרי: העדר טיפול, התרשמות גורמי הטיפול, החלטת ועדת השחרורים, והאמור בגזר הדין, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת המשיב ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום י"ב חשון תשע"ד, 05/11/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברנט , שופטת